

Iertare și curățire

29 ianuarie 2008

M.L. Andreasen

Planul de mântuire trebuie să includă nu numai iertarea de păcat, dar și refacerea completă. Mântuirea din păcat este mai mult decât iertarea de păcat. Iertarea este în legătură cu păcatul, și este condiționată de renunțarea la el; sfințirea înseamnă despărțire de păcat, ea arată eliberarea de sub puterea păcatului și biruință asupra lui. Prima este un mijloc de a neutraliza efectul păcatului; a doua este o refacere a puterii pentru o biruință completă.

Păcatul, ca și unele boli, lasă pacientul într-o stare deplorabilă – slab, anemic, abătut. Are prea puțin control asupra minții lui, voința este slabă și, cu toate intențiile bune, este incapabil să facă ceea ce știe că este bine. Simte că nu mai are nici o speranță. Știe că el este singurul vinovat, iar remușcările îl năpădesc. La suferințele trupești se adaugă tortura conștiinței. El știe că a păcătuit. Se va îndura cineva de el?

Aici apare evanghelia. Vine în contact cu vestea bună. Chiar dacă păcatele lui sunt cum este cârmâzul, “se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face la lână.” Toate sunt iertate. Omul este “mântuit.” Ce glorioasă eliberare este aceasta! Mîntea lui capătă odihna. Conștiința nu-l mai torturează. A fost iertat. Păcatele lui au fost aruncate în marea uitării. Inima lui cântă mila și îndurarea lui Dumnezeu.

Așa cum un vas avariat ajuns în port este sigur dar nu zdravăn, tot așa omul este “salvat” dar nu vindecat. Pentru ca vasul să poată naviga din nou trebuie făcute reparații, iar pentru ca omul să poată fi refăcut, este nevoie de o lucrare de reconstrucție. Acest proces de restaurare este numit sfințire, și implică totalitatea componentelor, trup, suflet, spirit. Când lucrarea este încheiată, omul este sfânt, refăcut după chipul lui Dumnezeu. Lumea așteaptă să vadă această demonstrație a puterii evangheliei pentru oameni.

În Biblie, procesul ca și produsul final sunt numite sfințire. Din acest motiv “frații” sunt numiți sfinți, deși nu au ajuns la desăvârșire (1 Cor. 1:2; 2 Cor. 1:1; Evr. 3:1). O privire prin Epistola către Corinteni ne convinge repede că sfinții de acolo aveau greșelile lor. Totuși, ei sunt numiți sfinți și chemați la sfințenie. Motivul este că sfințirea nu este o lucrare de o zi sau de un an, ci de o viață

întreagă. Ea începe în clipa în care o persoană este convertită, și continuă întreaga viață. Fiecare biruință grăbește acest proces.

Există puțini creștini care nu au obținut biruințe asupra unor păcate care i-au tulburat cândva. Mulți care au fost sclavi ai tutunului au obținut biruința asupra lui. Tutunul a încetat să mai fie o ispită pentru ei. Nu se mai simt atrași. Au obținut biruința. Și așa cum a obținut biruința asupra unui păcat, așa trebuie să fie biruitor asupra oricărui păcat. Când lucrarea este terminată, când a obținut biruința asupra mândriei, ambiției, dragostei de lume – asupra oricăror rele – el este gata pentru luarea la cer. A fost încercat în toate punctele. Cel rău a venit la el și nu a găsit nimic. Satana nu mai are ispite pentru el. Le-a biruit pe toate. El stă fără vină în fața tronului lui Dumnezeu. Hristos pune sigiliul asupra lui. Acum este vindecat, în siguranță. Dumnezeu a terminat lucrarea în el. Demonstrația despre ce poate face Dumnezeu cu omenirea este făcută.

Așa va fi cu ultima generație de oameni care vor trăi pe pământ. Prin ei Dumnezeu va face demonstrația finală despre ceea ce poate face El cu omenirea. El va lua pe cei mai slabi dintre cei slabi, care poartă păcatele tuturor strămoșilor lor, și în ei va arăta puterea lui Dumnezeu. Vor fi supuși tuturor ispitelor, dar nu vor ceda. Ei vor demonstra că este posibil să trăiești fără păcat – demonstrație pe care lumea o așteaptă și pentru care Dumnezeu S-a pregătit. Va fi clar pentru toată lumea că vestea bună chiar poate să mântuiască în chip desăvârșit. Se va face dovada că Dumnezeu a spus adevărul.

Ultimul an al conflictului aduce testul final; dar acest lucru nu face decât să arate îngerilor și oamenilor că aleșii lui Dumnezeu nu pot fi clintiți, orice ar face Satana. Plăgile vor cădea, nimicirea va fi de jur împrejur, moartea va pândi la fiecare colț, dar, ca și Iov, ei își vor păstra integritatea. Nimic nu îi poate face să păcătuiască. Ei “păzesc poruncile lui Dumnezeu și au credința lui Isus.”
